

ข้อบังคับของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๒๕

ว่าด้วยคุณสมบัติและสิทธิทำการของผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖/๑ มาตรา ๑๕ (๗) มาตรา ๔๔ (๓) และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมติคณะกรรมการการบินพลเรือนในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย จึงออกข้อบังคับเพื่อให้สอดคล้องตามภาคผนวก ๑ และบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก ๑ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๔๔ และ EASA Part-66 Aircraft Maintenance License (AML) เกี่ยวกับคุณสมบัติและสิทธิทำการของผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับฉบับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๒๕ ว่าด้วยคุณสมบัติและสิทธิทำการของผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดิน”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ ๗๗ ว่าด้วยคุณสมบัติและสิทธิทำการของผู้ขออนุญาตเป็นนายช่างภาคพื้นดิน ลงวันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับฉบับนี้

“การบำรุงรักษา” (Maintenance) หมายความว่า งานที่ต้องทำเพื่อให้อากาศยานคงความต่อเนื่องของความสมควรเดินอากาศ รวมทั้งการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างกับอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนของอากาศยานและบริภัณฑ์ ที่เกี่ยวกับการซ่อมใหญ่ (Overhaul) การตรวจพินิจ (Inspection) การถอดเปลี่ยน (Replacement) การแก้ไขข้อบกพร่อง (Defect rectification) และการดัดแปลง (Modification) หรือการซ่อมแซมต่าง ๆ (Repair) แต่ไม่รวมถึงการตรวจพินิจเบื้องต้นก่อนทำการบิน (Pre-flight inspection)

“การบำรุงรักษาอากาศยานระดับสถานีหลัก” (Base Maintenance) หมายความว่า งานใด ๆ ที่ไม่ใช่การบำรุงรักษาอากาศยานระดับสถานีย่อยและลานจอดอากาศยาน (Line Maintenance)

“การบำรุงรักษาอากาศยานระดับสถานีย่อยและลานจอดอากาศยาน” (Line Maintenance) หมายความว่า การบำรุงรักษาใด ๆ ที่ดำเนินการก่อนที่อากาศยานจะปฏิบัติการบินเพื่อให้มั่นใจได้ว่าอากาศยานมีความปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับปฏิบัติการบิน

“อากาศยานที่มีความซับซ้อน” (Complex motor-powered aircraft) หมายความว่า อากาศยานใด ๆ ที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องบินที่มีมวลรวมวิ่งขึ้นสูงสุดมากกว่า ๕,๗๐๐ กิโลกรัม หรือบรรทุกผู้โดยสารมากกว่า ๑๙ ที่นั่ง หรือปฏิบัติการบินโดยใช้นักบินไม่น้อยกว่า ๒ คน หรือใช้เครื่องยนต์กังหันก๊าซ (Turbojet) หนึ่งเครื่องยนต์หรือมากกว่า หรือเครื่องยนต์กังหันก๊าซใบพัด (Turboprop) หลายเครื่องยนต์ หรือ

(๒) เฮลิคอปเตอร์ที่ได้รับการรับรองตามใบรับรองแบบ (Type Certificate) ว่ามีมวลรวมวิ่งขึ้นสูงสุดมากกว่า ๓,๑๗๕ กิโลกรัม หรือบรรทุกผู้โดยสารมากกว่า ๙ ที่นั่ง หรือปฏิบัติการบินโดยใช้นักบินตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป หรือ

(๓) อากาศยานที่สามารถปฏิบัติการบินโดยขึ้นลงทางดิ่ง (Tilt rotor aircraft)

“อากาศยานเบา LA1” (LA1 aircraft) หมายความว่า อากาศยานที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องบินที่ใบรับรองแบบ (Type Certificate) ระบุว่ามวลรวมวิ่งขึ้นสูงสุดไม่เกิน ๑,๒๐๐ กิโลกรัม และไม่ใช่อากาศยานที่มีความซับซ้อน (Complex motor-powered aircraft)

(๒) เครื่องร่อนหรือเครื่องร่อนที่มีกำลังขับเคลื่อน ซึ่งใบรับรองแบบ (Type Certificate) ระบุว่ามวลรวมวิ่งขึ้นสูงสุดไม่เกิน ๑,๒๐๐ กิโลกรัม

(๓) บัลลูนที่ใช้แก๊สหรืออากาศร้อน ซึ่งมีปริมาตรสูงสุดไม่เกิน ๓,๔๐๐ ลูกบาศก์เมตร (m³) สำหรับบัลลูนที่ใช้อากาศร้อน (Hot-air Balloon) หรือ ๑,๐๕๐ ลูกบาศก์เมตร (m³) สำหรับบัลลูนที่ใช้แก๊ส (Gas balloons) และ ๓๐๐ ลูกบาศก์เมตร (m³) สำหรับบัลลูนล่าม (Tethered gas balloons)

(๔) นาวาอากาศ ที่มีที่นั่งไม่เกิน ๔ ที่นั่งและใช้แก๊สหรือความร้อนในการยกตัวขึ้น โดยมีขนาดไม่เกิน ๓,๔๐๐ ลูกบาศก์เมตร (m³) สำหรับ นาวาอากาศที่ใช้อากาศร้อน (Hot air airships) และ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร (m³) สำหรับ นาวาอากาศที่ใช้แก๊ส (Gas airships)

“อากาศยานเบา LA2” (LA2 aircraft) หมายความว่า อากาศยานที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องบินที่ใบรับรองแบบ (Type Certificate) ระบุว่ามวลรวมวิ่งขึ้นสูงสุดไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลกรัม และไม่ใช่อากาศยานที่มีความซับซ้อน (Complex motor-powered aircraft)

(๒) เครื่องร่อนหรือเครื่องร่อนที่มีกำลังขับเคลื่อน ซึ่งใบรับรองแบบ (Type Certificate) ระบุว่ามวลรวมวิ่งขึ้นสูงสุดไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลกรัม

(๓) บัลลูน

(๔) นาวาอากาศที่ใช้อากาศร้อน (Hot air airships)

(๕) นาวาอากาศที่ใช้แก๊ส (Gas airships) ซึ่งมีลักษณะ ดังนี้

(ก) มีน้ำหนักคงที่สูงสุดร้อยละ ๓ (3% Maximum static heaviness)

(ข) แรงขับเคลื่อนไม่สามารถปรับทิศทางได้ (Non-vector thrust) เว้นแต่มีระบบแรงขับเคลื่อนย้อนกลับ (Reverse thrust)

(ค) มีโครงสร้างระบบการควบคุมและระบบของนาวาอากาศที่มีการออกแบบเรียบง่าย และ

(ง) ไม่มีระบบเพิ่มแรงในการควบคุมการบิน (non-power assisted controls)

(๖) อากาศยานปีกหมุน (Very Light Rotorcraft)

“พนักงานสนับสนุน” (Support Staff) หมายความว่า พนักงานที่ถือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินประเภท B1, B2, B2L, B3 หรือ L ตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ ที่ปฏิบัติงานการบำรุงรักษาอากาศยานระดับสถานีหลักโดยไม่จำเป็นต้องมีสิทธิทำการในฐานะพนักงานผู้ทำหน้าที่รับรอง (Certifying Staff)

“พนักงานผู้ทำหน้าที่รับรอง” (Certifying Staff) หมายความว่า พนักงานที่ถือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินประเภท A, B1, B2, B3, L หรือ C ตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการมอบหมายให้รับผิดชอบลงนามรับรองอากาศยานภายหลังจากการบำรุงรักษาอากาศยานระดับสถานีหลัก การบำรุงรักษาอากาศยานระดับสถานีย่อยและลานจอดอากาศยาน แล้วแต่กรณี

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันฝึกอบรมนายช่างภาคพื้นดินที่ได้รับใบรับรองสถาบันฝึกอบรมนายช่างภาคพื้นดินและได้รับการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมจากผู้อำนวยการ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ข้อ ๕ ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินแบ่งเป็น ๗ ประเภท ดังนี้

(๑) ใบอนุญาตประเภท A ออกให้สำหรับการบำรุงรักษาเบื้องต้น (Minor) สำหรับเครื่องบินและเฮลิคอปเตอร์ โดยแบ่งตามประเภทของเครื่องยนต์กังหันก๊าซ และเครื่องยนต์ลูกสูบ ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภทย่อย ได้ดังนี้

(ก) ประเภท A1 สำหรับการบำรุงรักษาเครื่องบินเครื่องยนต์กังหันก๊าซ

(ข) ประเภท A2 สำหรับการบำรุงรักษาเครื่องบินเครื่องยนต์ลูกสูบ

(ค) ประเภท A3 สำหรับการบำรุงรักษาเฮลิคอปเตอร์เครื่องยนต์กังหันก๊าซ

(ง) ประเภท A4 สำหรับการบำรุงรักษาเฮลิคอปเตอร์เครื่องยนต์ลูกสูบ

(๒) ใบอนุญาตประเภท B1 ออกให้สำหรับการบำรุงรักษาระดับที่มีความยุ่งยากซับซ้อนสำหรับเครื่องบิน และเฮลิคอปเตอร์ โดยแบ่งตามประเภทของเครื่องยนต์กังหันก๊าซ และเครื่องยนต์ลูกสูบ ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภทย่อย ได้ดังนี้

(ก) ประเภท B1.1 สำหรับการบำรุงรักษาเครื่องบินเครื่องยนต์กังหันก๊าซ

(ข) ประเภท B1.2 สำหรับการบำรุงรักษาเครื่องบินเครื่องยนต์ลูกสูบ

(ค) ประเภท B1.3 สำหรับการบำรุงรักษาเฮลิคอปเตอร์เครื่องยนต์กังหันก๊าซ

(ง) ประเภท B1.4 สำหรับการบำรุงรักษาเฮลิคอปเตอร์เครื่องยนต์ลูกสูบ

(๓) ใบอนุญาตประเภท B2 ออกให้สำหรับการบำรุงรักษาระบบเอวีโอนิกส์ (Avionics System)

(๔) ใบอนุญาตประเภท B2L ออกให้สำหรับการบำรุงรักษาอากาศยานที่ไม่ใช่อากาศยานอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) อากาศยานที่มีความซับซ้อน (Complex motor-powered aircraft)

(ข) เฮลิคอปเตอร์ที่มีหลายเครื่องยนต์

- (ค) เครื่องบินที่สามารถปฏิบัติการบินได้สูงกว่าระดับ ๒๙,๐๐๐ ฟุต
- (ง) อากาศยานที่ติดตั้งระบบควบคุมการบินผ่านสายสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์เชื่อมโยงทั่วโลก ควบคุมบังคับต่าง ๆ (fly by wire)
- (จ) อากาศยานอื่นที่ผู้อำนวยการกำหนดศักยภาพทำการเฉพาะแบบ
ทั้งนี้ จะต้องมิลิทธิทำการของระบบ (System Rating) ดังต่อไปนี้ อย่างน้อย ๑ ระบบ ได้แก่ ระบบการสื่อสารและการนำทาง (Communication/Navigation System) ระบบเครื่องวัดประกอบ การบิน (Instruments System) ระบบการบินโดยอัตโนมัติ (Autoflight System) ระบบติดตามอากาศยาน (Surveillance System) หรือระบบลำตัวเครื่องบิน (Airframe Systems)
- (๕) ใบอนุญาตประเภท B3 ออกให้สำหรับการบำรุงรักษาเครื่องบินที่ไม่มีระบบปรับแรงดันอากาศ แบบเครื่องยนต์ลูกสูบที่มีมวลรวมวิ่งขึ้นสูงสุดไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลกรัม
- (๖) ใบอนุญาตประเภท L ออกให้สำหรับการบำรุงรักษาอากาศยาน ๙ ประเภทย่อย ดังนี้
- (ก) ประเภท L1C เครื่องร่อนทำจากคอมโพสิต (วัสดุขึ้นรูป)
- (ข) ประเภท L1 เครื่องร่อน
- (ค) ประเภท L2C เครื่องร่อนที่ทำจากคอมโพสิต (วัสดุขึ้นรูป) แบบมีเครื่องยนต์และ เครื่องบินที่จัดอยู่ในอากาศยานประเภทอากาศยานเบา LA1 คอมโพสิต (Composite powered sailplanes and Composite LA1 aeroplanes)
- (ง) ประเภท L2 เครื่องร่อนแบบมีเครื่องยนต์และเครื่องบินประเภทอากาศยานเบา LA1 (powered sailplanes and LA1 aeroplanes)
- (จ) ประเภท L3H บัลลูนที่ใช้อากาศร้อน (Hot-air balloons)
- (ฉ) ประเภท L3G บัลลูนที่ใช้แก๊ส (Gas balloons)
- (ช) ประเภท L4H นาวาอากาศที่ใช้อากาศร้อน (Hot-air airships)
- (ซ) ประเภท L4G นาวาอากาศประเภทอากาศยานเบา LA2 (Gas airships)
- (ณ) ประเภท L5 นาวาอากาศที่ใช้แก๊สอื่นนอกจาก (ซ)
- (๗) ใบอนุญาตประเภท C ออกให้สำหรับการบำรุงอากาศยานระดับสถานีหลัก
- ข้อ ๖ ผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์
- ข้อ ๗ ผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินต้องมีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ เหมาะสมกับหน้าที่ที่จะปฏิบัติ
- ข้อ ๘ ผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินต้องมีความรู้ในเรื่อง ดังต่อไปนี้
- (๑) กฎหมายการบินและข้อกำหนดว่าด้วยความสมควรเดินอากาศ (Air Law and Airworthiness Requirements)
- (๒) กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับผู้ถือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดิน

(๓) ข้อกำหนดว่าด้วยความสมควรเดินอากาศของอากาศยานที่ใช้กับการรับรองความสมควรเดินอากาศ การคงความต่อเนื่องของความสมควรเดินอากาศ และการรับรองหน่วยซ่อม

(๔) วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอากาศยาน (Natural Science and Aircraft General Knowledge) ในเรื่อง

(ก) คณิตศาสตร์เบื้องต้น

(ข) หน่วยมิติในการวัด

(ค) หลักการและทฤษฎีพื้นฐานทางฟิสิกส์และเคมีที่ใช้ในการบำรุงรักษาอากาศยาน

(๕) วิศวกรรมอากาศยาน (Aircraft Engineering) ในเรื่อง

(ก) คุณลักษณะและการใช้วัสดุในการสร้างอากาศยาน

(ข) หลักการสร้างและหน้าที่ของโครงสร้างอากาศยาน

(ค) เทคนิคในการยึดวัสดุ

(ง) ระบบเครื่องยนต์และระบบอื่นที่เกี่ยวข้อง

(จ) ต้นกำลังทางเครื่องกล ของไหล (Fluid) ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

(ฉ) เครื่องวัดประกอบการบินและระบบแสดงผล

(ช) ระบบควบคุมอากาศยาน

(ซ) ระบบช่วยการเดินอากาศที่ติดตั้งบนอากาศยาน และระบบติดต่อสื่อสาร

(๖) การบำรุงรักษาอากาศยาน (Aircraft Maintenance) ในเรื่อง

(ก) งานที่ต้องปฏิบัติเพื่อคงความต่อเนื่องของความสมควรเดินอากาศของอากาศยานหรือชิ้นส่วนของอากาศยาน

(ข) วิธีและขั้นตอนการทำงานสำหรับการซ่อม ซ่อมใหญ่ การตรวจพินิจ ถอดเปลี่ยน ดัดแปลง หรือการแก้ไขข้อบกพร่องแก่โครงสร้างอากาศยาน ชิ้นส่วนและระบบ ตามวิธีที่ระบุไว้ในคู่มือการบำรุงรักษาอากาศยาน

(ค) ข้อกำหนดความสมควรเดินอากาศอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๗) สมรรถนะบุคคล (Human Performance) ที่เกี่ยวข้องกับนายช่างภาคพื้นดิน

ข้อ ๙ ผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินต้องมีความชำนาญโดยสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนายช่างภาคพื้นดินทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ผู้อำนวยการรับรองจากสถาบันที่ผู้อำนวยการรับรอง และต้องมีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบของอากาศยานตามประเภทของใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตประเภท A ประเภท B1.2 ประเภท B1.4 และประเภท B.3 จะต้องมีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาอากาศยานโดยปฏิบัติงานกับอากาศยานที่ยังคงปฏิบัติการบินจริงมาไม่น้อยกว่า ๑ ปี

(๒) ใบอนุญาตประเภท B1.1 ประเภท B1.3 ประเภท B2 จะต้องมีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาอากาศยานโดยปฏิบัติงานกับอากาศยานที่ยังคงปฏิบัติการบินจริงมาไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๓) ใบอนุญาตประเภท B2L จะต้องมีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาอากาศยานโดยปฏิบัติงานกับอากาศยานที่ยังคงปฏิบัติการบินจริงมาไม่น้อยกว่า ๑ ปี ซึ่งรวมถึงศัลยกรรมทำการของระบบใดระบบหนึ่งตามข้อ ๕ (๔) และกรณีการขอเพิ่มศัลยกรรมทำการของระบบใหม่ ต้องมีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาที่เกี่ยวข้องกับศัลยกรรมทำการระบบใหม่ที่ขอเพิ่มมาไม่น้อยกว่า ๓ เดือน

(๔) ใบอนุญาตประเภท L จะต้องมีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาอากาศยานโดยปฏิบัติงานกับอากาศยานที่ยังคงปฏิบัติการบินจริงมาไม่น้อยกว่า ๒ ปี ซึ่งรวมถึงกิจกรรมการบำรุงรักษาในประเภทย่อยอื่น กรณีขอใบอนุญาตประเภท L รวมกันหลายประเภทย่อย ต้องมีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาอากาศยานมาไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินประเภท L1C ประเภท L1 ประเภท L2C และประเภท L2 ซึ่งเป็นผู้ถือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินประเภท B1.2 หรือประเภท B3 อยู่แล้ว ให้ถือว่ามีความชำนาญในการทำงานสำหรับการขอใบอนุญาตประเภท L1C ประเภท L1 ประเภท L2C และประเภท L2

(๕) ใบอนุญาตประเภท C ที่ออกให้สำหรับการบำรุงรักษาอากาศยานระดับสถานีหลักที่เป็นอากาศยานที่มีความซับซ้อน (Complex motor-powered aircraft) จะต้อง

(ก) มีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาอากาศยานที่ยังคงปฏิบัติการบินจริงตามสิทธิทำการใบอนุญาตประเภท B1.1 ประเภท B1.3 หรือประเภท B2 กับอากาศยานที่มีความซับซ้อน (Complex motor-powered aircraft) มาไม่น้อยกว่า ๓ ปี หรือทำหน้าที่เป็นพนักงานสนับสนุน (Support Staff) กับหน่วยซ่อมที่ผู้อำนวยการรับรอง หรือทั้งสองอย่างร่วมกัน หรือ

(ข) มีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาอากาศยานที่ยังคงปฏิบัติการบินจริงตามสิทธิทำการใบอนุญาตประเภท B1.2 หรือประเภท B1.4 กับอากาศยานที่มีความซับซ้อน (Complex motor-powered aircraft) มาไม่น้อยกว่า ๕ ปี หรือทำหน้าที่เป็นพนักงานสนับสนุน (Support Staff) กับหน่วยซ่อมที่ผู้อำนวยการรับรองหรือทั้งสองอย่างร่วมกัน

(๖) ใบอนุญาตประเภท C ที่ออกให้สำหรับการบำรุงรักษาอากาศยานที่ไม่ใช่อากาศยานที่มีความซับซ้อน ต้องมีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาอากาศยานที่ยังคงปฏิบัติการบินจริงตามสิทธิทำการใบอนุญาตประเภท B1 หรือประเภท B2 กับอากาศยานประเภทอื่นนอกจากอากาศยานที่มีความซับซ้อน (Complex motor-powered aircraft) มาไม่น้อยกว่า ๓ ปี หรือทำหน้าที่เป็นพนักงานสนับสนุน (Support Staff) กับหน่วยซ่อมที่ผู้อำนวยการรับรองหรือทั้งสองอย่างร่วมกัน

กรณีขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินครั้งแรก ผู้ขอต้องมีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาอากาศยานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภทตาม (๑) - (๖) โดยในระยะเวลาดังกล่าวจะต้องเป็นประสบการณ์ล่าสุด (Recent Maintenance Experience) ไม่น้อยกว่า ๑ ปี ก่อนวันที่ยื่นคำขอ

กรณีขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินประเภทอื่นเพิ่มเติม ผู้ขอต้องมีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาอากาศยานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภทที่ขอเพิ่มเติมตาม (๑) - (๖) โดยในระยะเวลาดังกล่าวจะต้องเป็นประสบการณ์ล่าสุด (Recent Maintenance Experience) ไม่น้อยกว่า ๓ เดือน ก่อนวันที่ยื่นคำขอ ซึ่งประสบการณ์ล่าสุดที่กำหนดจะขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างประเภทของใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินที่ถืออยู่ กับประเภทของใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินที่ขอเพิ่มเติม และประสบการณ์ล่าสุดดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานของใบอนุญาตประเภทที่ขอเพิ่มเติม

ข้อ ๑๐ ผู้ถือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินที่จะขอมีศักยทำการอากาศยานเฉพาะแบบ (Type Rating) ต้องมีความชำนาญโดยสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรศักยทำการอากาศยานเฉพาะแบบที่ผู้อำนวยการรับรองจากสถาบันที่ผู้อำนวยการรับรอง หรือหลักสูตรศักยทำการอากาศยานเฉพาะแบบที่ผู้อำนวยการรับรองแล้วแต่กรณี ตามที่ผู้อำนวยการกำหนด หรือมีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตามประเภทของใบอนุญาตตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๑๑ ผู้ขอใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินและผู้ขอมีศักยทำการอากาศยานเฉพาะแบบ (Type Rating) จะต้องแสดงให้เห็นได้ว่ามีความชำนาญตามประเภทของใบอนุญาตหรือศักยทำการที่ขอในการปฏิบัติหน้าที่ตามสิทธิทำการที่จะได้รับโดยผ่านการทดสอบภาคปฏิบัติ (Skill test) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ถือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินมีสิทธิทำการตามประเภทของใบอนุญาตดังนี้

(๑) ประเภท A มีสิทธิลงนามรับรองการบำรุงรักษารายย่อยตามตารางเวลาการบำรุงรักษาอากาศยานระดับสถานีย่อยและลานจอดอากาศยาน (Line maintenance) และการแก้ไขข้อบกพร่อง (Defect rectification) ภายใต้อุปกรณ์ของงานที่รับรองโดยเฉพาะ (Specifically endorsed) ตามข้อกำหนดของหน่วยซ่อมที่ผู้อำนวยการรับรอง สิทธิการรับรองเช่นว่านั้นจะถูกจำกัดสำหรับการทำงานที่ผู้ถือใบอนุญาตได้ดำเนินการเป็นการส่วนบุคคลภายใต้หน่วยซ่อมที่ดำเนินการออกหนังสือรับรองให้ดำเนินการเช่นว่านั้น

(๒) ประเภท B1 มีสิทธิลงนามรับรองการบำรุงรักษาและทำหน้าที่เป็นพนักงานสนับสนุน (Support Staff) เกี่ยวกับ

(ก) การบำรุงรักษาโครงสร้างอากาศยาน ระบบเครื่องยนต์ (Powerplant) ระบบกลไก (Mechanical) และระบบไฟฟ้า (Electrical)

(ข) งานระบบเอวีโอนิกส์ (Avionic) ที่ต้องการการทดสอบอย่างง่าย (Simple tests) เพื่อยืนยันว่าระบบสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องโดยไม่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

ทั้งนี้ ใบอนุญาตประเภท B1 จะมีสิทธิทำการตามใบอนุญาตประเภทย่อย A ที่เกี่ยวข้องด้วย

(๓) ประเภท B2 มีสิทธิทำการ ดังนี้

(ก) ลงนามรับรองการบำรุงรักษาและทำหน้าที่เป็นพนักงานสนับสนุน (Support Staff)

เกี่ยวกับ

๑) การบำรุงรักษาระบบเอวีโอนิกส์และระบบไฟฟ้า (Avionic and Electrical Systems)

และ

๒) งานไฟฟ้าและระบบเอวีโอนิกส์ (Avionic) ภายในระบบเครื่องยนต์ (Powerplant) ระบบกลไก (Mechanical) ที่ต้องการการทดสอบอย่างง่าย (Simple tests) เพื่อยืนยันว่าระบบสามารถทำงานได้อย่างถูกต้อง

(ข) ลงนามรับรองการบำรุงรักษารายย่อยตามตารางเวลาการบำรุงรักษาอากาศยานระดับ สถานีย่อยและลานจอดอากาศยาน (Line maintenance) และการแก้ไขข้อบกพร่อง (Defect rectification) ภายใต้ขอบเขตของงานที่รับรองโดยเฉพาะ (Specifically endorsed) ตามข้อกำหนดของหน่วยซ่อม ที่ผู้อำนวยการรับรอง สิทธิการรับรองเช่นว่านั้นจะถูกจำกัดสำหรับการทำงานที่ผู้ถือใบอนุญาตได้ดำเนินการ เป็นการส่วนบุคคลภายใต้หน่วยซ่อมที่ดำเนินการออกหนังสือรับรองให้ดำเนินการเช่นว่านั้น และเป็นไปตาม ข้อจำกัดของศักยทำการอากาศยานเฉพาะแบบตามที่บันทึกลงในใบอนุญาตประเภท B2

ทั้งนี้ ใบอนุญาตประเภท B2 ไม่รวมถึงสิทธิทำการตามใบอนุญาตประเภทย่อย A

(๔) ประเภท B2L มีสิทธิลงนามรับรองการบำรุงรักษาและทำหน้าที่เป็นพนักงานสนับสนุน (Support Staff) เกี่ยวกับ

(ก) การบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า (Electrical Systems)

(ข) การบำรุงรักษาระบบเอวีโอนิกส์ (Avionics System) ภายในข้อจำกัดของศักยทำการ ภายใต้ขอบเขตของงานที่ระบุในใบอนุญาต

(๕) ประเภท B3 มีสิทธิลงนามรับรองการบำรุงรักษาและทำหน้าที่เป็นพนักงานสนับสนุน (Support Staff) เกี่ยวกับ

(ก) การบำรุงรักษาโครงสร้างเครื่องบิน ระบบเครื่องยนต์ (Powerplant System) ระบบกลไก (Mechanical System) และระบบไฟฟ้า (Electrical System)

(ข) การทำงานของระบบเอวีโอนิกส์ (Avionics System) ที่กำหนดให้ต้องมีการทดสอบอย่างง่าย (Simple tests) เพื่อยืนยันว่าระบบสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องโดยไม่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

(๖) ประเภท L มีสิทธิลงนามรับรองการบำรุงรักษาและทำหน้าที่เป็นพนักงานสนับสนุน (Support Staff) เกี่ยวกับ

(ก) การบำรุงรักษาโครงสร้างเครื่องบิน ระบบเครื่องยนต์ (Powerplant System) ระบบกลไก (Mechanical System) และระบบไฟฟ้า (Electrical System)

(ข) การทำงานกับวิทยุ อุปกรณ์วิทยุฉุกเฉิน (Emergency Locator Transmitter : ELT) และระบบรับส่งผ่านสัญญาณ (transponder systems)

(ค) การทำงานกับระบบเอวีโอนิกส์อื่น (other avionics systems) ที่กำหนดให้ต้องมีการทดสอบอย่างง่าย (Simple tests) เพื่อยืนยันว่าระบบสามารถทำงานได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ ใบอนุญาตประเภท L2 ให้มีสิทธิทำการตามใบอนุญาตประเภท L1 ด้วย โดยข้อจำกัดที่มีในใบอนุญาตประเภทย่อย L2 ให้นำมาใช้บังคับกับใบอนุญาตประเภทย่อย L1 และใบอนุญาตประเภทย่อย L2C ให้มีสิทธิทำการตามใบอนุญาตประเภทย่อย L1C ด้วย

(๓) ประเภท C มีสิทธิลงนามรับรองการบำรุงรักษาอากาศยานระดับสถานีหลัก โดยมีสิทธิทำการกับอากาศยานทั้งลำ

สิทธิทำการของผู้ถือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินตามข้อนี้จะใช้ได้กับเฉพาะอากาศยานเฉพาะแบบ (Type) ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ ผู้ถือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินจะสามารถใช้สิทธิทำการตามข้อ ๑๒ ได้ก็ต่อเมื่อ

(๑) ปฏิบัติตามข้อกำหนดเพื่อดำรงไว้ซึ่งความต่อเนื่องของความสมควรเดินอากาศและข้อกำหนดของหน่วยซ่อมที่ผู้อำนวยการรับรอง

(๒) ภายในกำหนดเวลา ๒๔ เดือน ผู้ถือใบอนุญาตต้องมีประสบการณ์ในการบำรุงรักษาหรือการบริการตามวาระกับอากาศยานหรือส่วนประกอบของอากาศยานตามสิทธิที่ได้รับเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน หรือได้แสดงให้เห็นได้ว่ายังคงมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในการได้รับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดิน

(๓) ผู้ถือใบอนุญาตจะต้องมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะรับรองการบำรุงรักษาตามแบบอากาศยานที่เกี่ยวข้อง

(๔) ผู้ถือใบอนุญาตต้องมีความสามารถในการอ่าน เขียน และสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่มีความเข้าใจด้านเอกสารอ้างอิงทางเทคนิคและกระบวนการขั้นตอนที่จำเป็นในการสนับสนุนสำหรับการรับรองการบำรุงรักษาอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร

(๕) ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถือใบอนุญาตต้องไม่ตกอยู่ภายใต้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ได้แก่ แอลกอฮอล์ ฝิ่น กัญชา ยาเสพติด ยานอนหลับ โคเคน สารกระตุ้นด้านจิตประสาทตัวอื่น สารที่ทำให้เกิดภาพหลอน และสารระเหย แต่ไม่รวมถึงกาแฟและบุหรี่

ข้อ ๑๔ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจออกข้อกำหนดเพื่อกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณสมบัติและสิทธิทำการของผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับฉบับนี้ รวมถึงการทดสอบความรู้ภาคทฤษฎีและการทดสอบภาคปฏิบัติของผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดิน

ข้อ ๑๕ บรรดาข้อกำหนด ประกาศ และระเบียบ ตลอดจนคำสั่งของผู้อำนวยการที่ออกตามความในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ ๗๗ ว่าด้วยคุณสมบัติและสิทธิทำการของผู้ขออนุญาตเป็นนายช่างภาคพื้นดิน ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของข้อบังคับนี้ จนกว่าจะมีข้อกำหนด ประกาศ และระเบียบ หรือคำสั่งในเรื่องนั้น ๆ ออกมาใช้บังคับ

ข้อ ๑๖ บรรดาผู้ที่ได้รับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับฉบับนี้มีผลใช้บังคับให้มาทำการเทียบโอน (Conversion) คุณสมบัติให้เป็นไปตามคุณสมบัติในเรื่องความรู้และความชำนาญตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ภายใน ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ข้อบังคับฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ การเทียบโอนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๑๗ ผู้ที่มีความชำนาญในการตรวจสอบบำรุงรักษาอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี ก่อนวันที่ข้อบังคับฉบับนี้มีผลใช้บังคับ หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่ผู้อำนวยการรับรองและมีความชำนาญในการทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี ก่อนวันที่ข้อบังคับฉบับนี้มีผลใช้บังคับ แต่ยังไม่เคยได้รับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินมาก่อน หากประสงค์จะขอรับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินต้องเข้ารับการทดสอบว่ามีคุณสมบัติในด้านความรู้และความชำนาญตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ภายใน ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ข้อบังคับฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ การทดสอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๑๘ ผู้ที่กำลังศึกษาหรือฝึกอบรมในหลักสูตรนายช่างภาคพื้นดินที่ได้รับการรับรองจากผู้อำนวยการอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ หากหลักสูตรดังกล่าวได้รับการรับรองใหม่ (Re - Certify) จากผู้อำนวยการหลังจากวันที่ข้อบังคับฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และผู้นั้นได้สำเร็จการศึกษาหรือการฝึกอบรมตามหลักสูตรดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติในเรื่องความรู้และความชำนาญตามข้อบังคับฉบับนี้ และจะต้องมีความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาอากาศยานตามระยะเวลาที่กำหนดตามประเภทของใบอนุญาตที่กำหนดไว้ในข้อ ๙ ก่อนจึงจะสามารถยื่นขอรับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นายช่างภาคพื้นดินตามข้อบังคับฉบับนี้ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

สุทธิพงษ์ คงพูล

ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย